

אֱלִיהוּ הַנָּבִיא

"אִישׁ חֲסִיד הָיָה"

הָאֹר הַחַיִּים

הַקְּדוֹשׁ

כִּיתוֹת א' - פִּנְחָס - תשע"ג

"תלמוד תורה" כלל חסידי

מודיעין עילית

איש חסיד היה

מעשה באיש חסיד אחד שלא היה לו מזון
ופרנסה כדי חיותו, כל היום היה יושב ועוסק
בתורה בביתו (ולא בבית המדרש) שלא יבוא לידי
בושה. לפי שלא היו לו בגדים ללבשם, החסיד הזה
היה מקף באשה חשובה וגם בחמשה בנים.

באחד הימים כשגברה העניות בביתם, אמרה לו
אשתו, אסור להתיאש יותר, ועליך לצאת לחפש
פרנסה, וכי אפשר לחיות בלא לחם לאכול ובלא
בגד ללבוש, בעירם ובחסר כל, הרבה תורה למדת
והבנת לפי שיגעת בה, מתי תעשה גם לביתך הלא
אין כבר מה לאכול.

זאת היא עצתי: תמהר ותזדרז כאיש מזין, ותצא
מיד לשוק, והשם השוכן במרומים החנון והרחום,
אולי יגמל עמנו חסד ברב רחמיו, שהרי משפיע הוא
טובה למקוים אליו ומגן עליהם, ואת רצון יראיו
יעשה.

עָנָה לָהּ בַּעֲלָהּ הַחֹסִיד: הֵן אִמָּת שְׁעַצְתָּךְ הִיא
אִמָּתִית וּמִלָּאָה חֲכָמָה, אַךְ אִינִי יָכֹל לְהִסָּכִים אֵלֶיהָ
מִשְׁתִּי סְבוּת, א. כְּשֶׁאֲצֵא לִשּׁוּק אֶהְיָה לְבִשֶׁת וְלִכְלָמָה
לְעֵינַי כָּל. שְׂאִין לִי כָסוֹת וְשִׁמְלָה לְהִתְכַסּוֹת בָּהּ. ב.
אִין בְּיָדִי שׁוּם חֶפֶץ שֶׁיְהִיָּה אֶפְשָׁר לִי לְמַכְרָה, אֶפְלוּ
חֶפֶץ שְׁשׂוּה פְרוּטָה. כְּשֶׁשִּׁמְעָה אֶת טַעֲנוֹתַי
הַצּוֹדְקוֹת מִיד מְהֵרָה וְהִלְכָה אֶל הַשְּׂכָנִים וְשָׁאַלָה
מֵהֶם עֲבוּר בַּעֲלָהּ מִלְּבוּשִׁים נָאִים וְשִׁלְמִים, לְבִשׁ
הַחֹסִיד אֶת בְּגָדָיו וְשָׂם אֶת בְּטָחוֹנוֹ עַל הַשֵּׁם שְׁאֵהָבוּ,
שְׁהָרִי לֹא הָיָה לוֹ מָה לְמַכֵּר, וּבְנָיו הִקְטִינִים עִמָּדוֹ מִיד
לְהִתְפַּלֵּל לַיהֹשֵׁם וְאָמְרוּ: אֵל יֵשׁוּב הַבֵּיתָה אֲבִינוֹ הָעֵנִי
וְהַנְדִּכָּה רִיקָם מְכַל, מְבִישׁ וְנִכְלָם.

הַחֹסִיד הִזָּה הִסְתוּבָב בִּשּׁוּק בְּתִקְוָה שֶׁהֵשֵׁם
יַמְצִיא לוֹ פְּרֻנְסָה, וְהִנֵּה מִיד נִזְדַּמֵּן לְקִרְאָתוֹ אֵלֶיהוּ:
הַנְּבִיא, פֶּתַח אֵלֶיהוּ - הַמְּבַשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת - אֶת
פִּיו וְאָמַר לוֹ: דַּע, שֶׁהַיּוֹם בְּאִמָּת תִּתְעַשֵּׂר, אַךְ אֶת
זֹאת תַּעֲשֶׂה, אָמַר לִי שְׂאֲכַבֵּד אוֹתָךְ וַיֵּדְעוּ הַכָּל שְׂאֵנִי
עֲבָדָךְ.

וְהִכָּרַז בְּקוֹל גָּדוֹל: לְמִי יֵשׁ בְּדַעְתּוֹ לְקִנּוֹת עֶבֶד
שְׂאִין כְּמוֹתוֹ בְּכָל הָעוֹלָם, וְקַח תְּמוּרָתִי כֶסֶף
לְהַתְּפָרֵס בּוֹ, חֲשַׁב הַחֲסִיד הַזֶּה: אִיךָ אוֹכֵל לְשָׁנוֹת
מִנֶּהָגִי שְׂאִי הִרִי הָעֶבֶד וְאַלְיָהּ הַנָּבִיא הוּא אֲדֹנִי,
וְאִם כֵּן אִיךָ הָעֶבֶד יִמְכֹּר אֶת אֲדוֹנוֹ, אִךְ אֲלֵיָּהּ נָתַן לוֹ
לְהַחֲסִיד חֲכָמָה וְתְבוּנָה בְּלִבּוֹ, וְהַחֲסִיד הַחֲזִיק
בְּאַלְיָהּ וְהוֹלִיכּוֹ לְמִכְרוֹ כְּאִלּוּ הִיא רַבּוֹ.

וְאָכֵן עֶבֶר שֵׁם סוֹחֵר אֶחָד שֶׁקָּנָא בְּרָצוֹן לְעֶבֶד,
וְשָׁלַם תְּמוּרָתוֹ שְׁמוֹנֶה מֵאוֹת אֶלֶף זָהוּבִים, וְשָׁאֵל אֶת
אַלְיָהּ, מָה מְלַאכְתְּךָ? הֲאִם מְכִיר אֶתָּה בְּמִלְאכָת
הַבְּנִין, וְהִיא אָמַרְתָּ כֵּן, אֲזִי מִיד שֶׁתִּגְמַר לְבָנוֹת לִי אֶרְמוֹן
עַל כָּל טְרַקְלִינִי הִרִי אֶתָּה מִשְׁחָרֵר.

וְאָכֵן הַסִּכִּים אֲלֵיָּהּ הַנָּבִיא לְהַתְּעַסֵּק בְּמִלְאכָת
הַבְּנִין, וְעֶבֶד יוֹם אֶחָד עִם כָּל הַפּוֹעֲלִים, וְיִהְיֶה בְּחֻצִּי
הַלֵּילָה [שֶׁהוּא עֵת רָצוֹן שִׁיתְקַבְּלוּ הַתְּפִלוֹת] זַעַק
אַלְיָהּ וְהַתְּפִלָּל אֶל הַשֵּׁם: עֲנֵנִי הַשֵּׁם, שְׂאֵתָה הִרִי
עוֹשֶׂה נּוֹרָאוֹת, הִרִי כָּל מָה שִׁיִּזְמַתִּי וְנִמְכַּרְתִּי לְעֶבֶד
הִיא רַק לְכַבּוֹדֶךָ הַשֵּׁם - לְהִרְאוֹת שְׂאֵתָה מְשָׁלֵם שְׂכָר
טוֹב לְבוֹטָחִים בָּךְ, וְלֹא לְכַבּוּדִי, וְלָכֵן אֶתָּה הַשֵּׁם,

שְׁהֶעוֹלָם כָּלוּ קִנּוּי לָךְ לְפִי שְׁבָרָאֵת אוֹתוֹ, הַשָּׁלֵם נָא
אֶת הַבִּנְיָן הַזֶּה, וּמִמִּילָא אֲצֵא לַחֲרוּת, יִכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ
עָלַי בְּשִׁמְעֶךָ תִּפְלְתִּי כִּי כָל כּוֹנְנִי הִיָּתָה לְטוֹבָה.

וְאַכֵּן מִיד שְׁלַח הַשֵּׁם מֵהַשָּׁמַיִם מְלָאכֵי רַחֲמִים
וְהִתְחִילוּ לִבְנוֹת הַבִּנְיָן, רַבִּים הָיוּ בּוֹנֵי אֶרְמוֹן
הַמְּלוּכָה וּמִיד נִשְׁלְמָה כָּל הַמְּלָאכָה, שָׂמַח הַסּוֹחֵר
בְּרֵאוֹתוֹ שֶׁנִּגְמְרָה מְלָאכַת הַבִּנְיָן, וְהָרִי לִפְנֵיו מִגְדָּלִים
נָאִים וּמִפְאָרִים - כָּלּוּלוֹת יָפִי, כָּפִי בְּנִית הַבְּנָאִים
מִמַּחֲמִים.

אָמַר לוֹ אֱלֹהֵי הַנְּבִיא, יֵהָא זְכוֹר לָךְ עֲכָשׁוּ מֶה
שֶׁאֲמַרְתָּ לִּי אֶתְמוֹל, חֲפָשְׁנִי בְּחִירוֹת גְּמוּרָה וּבְרוּרָה,
כִּמוֹ שֶׁאֲמַרְתָּ שֶׁתִּשְׁחַרְרֵנִי מֵעֲבוּדָתִי כְּשִׁישְׁלֵם
הָאֶרְמוֹן, וְאַכֵּן הַסּוֹחֵר קִיָּם מֵאֲמָרוֹ וְשִׁחַרְרוּ, וְאֱלֹהֵי
הַנְּבִיא אִישׁ הָאֱמֶת עָף לוֹ לְדֶרֶכּוֹ.
(מֵעֵתָּךְ מִזְמִירוֹת לְשִׁבְתַּת הַמִּבְאָר)

אֱלֹהֵי הַנְּבִיא עִם נְבִיאֵי הַבַּעַל בָּהֶר הַכֶּרְמֶל.

אֲחָאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הָיָה רָשָׁע וְעוֹבֵד עֲבוֹדָה זָרָה,
הוא וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ, וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ אִיזָבֵל, וְהָיָה גַם כֵּן
הַיְתָה רָשָׁעִית גְּדוֹלָה וְהִרְגָה הַרְבֵּה נְבִיאֵי אֱמֶת,
עֲבָדֶיהָ שֶׁהָיָה מְשִׁרֵת בְּבֵית אֲחָאָב אֲבָל הָיָה צָדִיק
גָּדוֹל הַחֲבִיא בַּמַּעֲרָה אַחַת מֵאָה נְבִיאֵי אֱמֶת,
וּבַמַּעֲרָה אַחֶרֶת חֲמִשִּׁים נְבִיאֵי אֱמֶת כְּדִי שִׂיד אִיזָבֵל
לֹא תִיגַע בָּהֶם.

פַּעַם אַחַת פָּגַשׁ אֲחָאָב אֶת אֱלֹהֵיו הַנְּבִיא וְאָמַר לוֹ
הֲרִי כָתוּב בַּתּוֹרָה וּסְרַתָּם וְעַבַּדְתָּם וְכו' שְׁאֵם עוֹבָדִים
עֲבוֹדָה זָרָה אַז לֹא יֵרֵד גֶּשֶׁם וּמִדּוּעַ הַגֶּשֶׁם לֹא
מִפְסִיק, אָמַר לוֹ אֱלֹהֵיו, חַי הַשֵּׁם שֶׁהַגֶּשֶׁם יִפְסֹק
וְכַמוֹבֵן שְׁכַךְ הָיָה וְהַגֶּשֶׁם הִפְסִיק שְׁלֹשׁ שָׁנִים.

אֱלֹהֵיו פָּחַד מֵאֲחָאָב וַיֹּאמֶר לוֹ הַשֵּׁם שִׁיבְרַח לְנַחַל
כָּרִית, וְתִשְׁתֶּה מִהַנַּחַל וְעוֹרְבִים יָבִיאוּ לָךְ בָּשָׂר וְלֶחֶם
בַּבֶּקֶר וּבָעֶרֶב, וְכַמוֹבֵן שְׁכַךְ הָיָה, עַד שֶׁלְּאַחַר תְּקוּפָה
נִתְיַבַּשׁ הַנַּחַל.

אֲזַי אָמַר לוֹ הַשֵּׁם לָךְ לַעִיר צָרְפֶּתָה לְבֵיתָה שֶׁל
אִשָּׁה אֲלֻמָּנָה אַחַת וְהָיָה תֵתֵן לָךְ אוֹכֵל, וְלֹא יָדַע
לְאִיזָה אֲלֻמָּנָה כּוֹנֵת הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֵכֵן עָשָׂה

סִימֵן כְּאַלִיעֶזֶר עֶבֶד אֲבִרָהִם, וְאָמַר אִם אֲמָצָא
אֶלְמָנָה אַחַת אֲבַקֵּשׁ מִמֶּנָּה לְשָׁתוֹת, וְאִם תִּתֵּן לִי
הַסִּימֵן הוּא שְׁלָה הַתְּכֵינִן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכךָ עָשָׂה
וַיֵּלֶךְ לְצַרְפָּתָהּ וּמָצָא שָׁם אֶלְמָנָה מְקוֹשֶׁשֶׁת עֲצִים
וּבִקֵּשׁ מִמֶּנָּה לְשָׁתוֹת וְנָתַנָּה לוֹ, וְהִבִּין שֶׁהִיא
הָאֶלְמָנָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַתְּכֵינִן.

לְאַחַר מָכַן בִּקֵּשׁ מִמֶּנָּה לֶחֶם וַתֹּאמֶר לוֹ הֲרִי יֵשׁ
רָעַב וְנִשְׁאָר לִי רֶק קִצֵּת קֶמַח וְשֶׁמֶן לִבְנִי, וְחוּץ מִזֶּה
אֵין לָנוּ מָה לֶאֱכֹל מִכָּאן וְלִהְבֵּא, וְאִם אֶתֵּן לָךְ זֹאת
גַּם עֲכָשׁוּ לֹא יִהְיֶה לָנוּ מָה לֶאֱכֹל וְאִיךָ אֶתֵּן לָךְ מִזֶּה?
וַיֹּאמֶר לָהּ אַל דֹּאגָהּ, הַשֵּׁם יַעֲשֶׂה נֹס וְכֵד הַקֶּמַח
וְצִפְחַת הַשֶּׁמֶן לֹא יִתְחַסְּרוּ עַד שִׁיתְחִיל הַגֶּשֶׁם
בַּחֲזָרָה וְיִצְמְחוּ חֲטִים וְיִגְדְּלוּ זֵיתִים, וְכִמּוּבֵן שְׁכַךְ
הִיָּה וּמִמִּילָא נָתַנָּה לוֹ לֶאֱכֹל.

לְאַחַר מָכַן נִפְטָר בְּנֵה שֶׁל הָאֶלְמָנָה וַתִּתְחַנֵּן
לְאַלְיָהוּ עַל זֶה, וְהִחְיָה אֶת הַבֵּן עַל יְדֵי שֶׁשָּׁכַב עָלָיו
שְׁלֹשׁ פְּעָמִים וְקָרָא אֶל הַשֵּׁם.

לְאַחַר שְׁלֹשׁ שָׁנִים שֶׁל בְּצוּרַת פֶּגֶשׁ אֶלְיָהוּ בְּאַחָב
וְאָמַר לוֹ בֹּא וְנִתְאַסֶּף כָּלְנוּ יַחַד בְּהַר הַכְּרִמָּל וְנוֹכִיחַ

פַּעַם אַחַת וּלְתַמִּיד לְכָלֶם עִם מִי הָאֱמֶת אֲתִי אוֹ עִם
נְבִיאֵי הַבַּעַל, עַל יְדֵי שְׁנַאסָף אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל לְשֵׁם,
וְנְבִיא שְׁנֵי פָרִים וְכָל אֶחָד יַעֲלֶה אֶת הַפָּר לְקֶרְבֶּן וְלִמִּי
שֶׁיֵּרֵד אִשׁ מִן הַשָּׁמַיִם לְשִׁרוֹף אֶת קֶרְבְּנוֹ הַסִּימֵן הוּא
שְׁאֵתוֹ הָאֱמֶת, וְהַסִּכִּים.

וְנֶאֱסָפוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לְהֵר הַכֶּרְמֶל וּמִצַּד אֶחָד עָמְדוּ
נְבִיאֵי הַשֶּׁקֶר, וּמִצַּד אֲחֵר אֱלֹהֵי הַנְּבִיא, וּלְקַחוּ שְׁנֵי
פָרִים תְּאוֹמִים וַעֲשׂוּ לָהֶם גּוֹרְלוֹת וְאֶחָד קִבְּלוּ נְבִיאֵי
הַשֶּׁקֶר וְאֶחָד אֱלֹהֵי הַנְּבִיא, וְהַפָּר שֶׁעָלָה עָלָיו הַגּוֹרֵל
לְאֱלֹהֵי נֶגֶשׁ לְאֱלֹהֵי מַעֲצָמוֹ וְהַלֵּךְ אַחֲרָיו, אֲבָל הַפָּר
שֶׁעָלָה עָלָיו הַגּוֹרֵל לְנְבִיאֵי הַבַּעַל לֹא רָצָה לְזוּז
מִמָּקוֹמוֹ וּמֵאוֹת נְבִיאֵי הַבַּעַל שֶׁהָיוּ שָׁם רָצוּ לְדַחֲפוֹ
אֵלֵיהֶם וְלֹא הִצְלִיחוּ לְהִזִּיז אֶת רַגְלָיו מִן הָאָרֶץ,
וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהֵי יָךְ עִמָּהֶם, וַיִּפְתַּח הַפָּר אֶת פִּיו
וַיֹּאמֶר לְאֱלֹהֵי הָרִי אֲנִי וְחִבְרֵי תְּאוֹמִים וּגְדַלְנוּ יַחַד,
וּמִדּוּעַ שָׂאֲנִי אֶפֶל לִידֵי הָרָשָׁעִים בְּזִמְנֵן שְׁחִבְרֵי נִכְנֹס
לְיָדְךָ, וְעַל יָדוֹ יִתְקַדֵּשׁ הַשֵּׁם וְלֹא עַל יְדֵי, וַיֹּאמֶר לוֹ
אֱלֹהֵי גַם עַל יָדְךָ יִתְקַדֵּשׁ שֵׁם הַשֵּׁם כִּי כָלֶם יֵרְאוּ
שְׁעֶלֶיךָ לֹא יוֹרֵד אִשׁ מִן הַשָּׁמַיִם אִזּוֹ יִבִּינוּ שְׁנְבִיאֵי
הַשֶּׁקֶר הֵם רָשָׁעִים וַיִּתְקַדֵּשׁ שֵׁם ה', וּבְכָל זֹאת לֹא

הסכים הפר שלהם לזוז ואמר לאליהו רק אם אתה
תמסרני לידיהם אלה, וכך עשה אליהו.

ויאמר להם אליהו אתם תקריבו על המזבח
שלכם בראשונה כי אתם הרבה ואני יחיד, הם בנו
את המזבח שלהם חלול, ולתוכו נכנס אדם בשם
חיאל ואמרו לו כשאנו נצחק אל השם שישלח אש
מיד תדליק אש, וכל ישראל יחשבו שהאש הגיע מן
השמים ואנו נביאי האמת, אבל בא נחש ונשכו שם
ומת וכל הנביאי שקר לא ידעו מזה והעלו את פרם
על המזבח ויצעקו מהבקר עד הצהרים לעבודה
זרה שירד להם אש מן השמים כאלו, והמתינו
לחיאל שידליק את האש ואין קול ואין עונה, ויאמר
להם אליהו בצהרים בצחוק, קראו בקול גדול כי
אלקים הוא אולי ישן הוא ויקץ.

ואז נגש אליהו והניח את פרו על המזבח שעשה
משתים עשרה אבנים כמנין שבטי ישראל ויאמר אל
השם ענני השם ענני וידעו כלם כי אתה השם
האלקים וירד אש מן השמים ותאכל את הקרבן,
וראו כלם כי השם הוא האלקים, ויאמר אליהו לכל

יִשְׂרָאֵל שִׁיתַּפְסוּ אֶת נְבִיאֵי הַשֶּׁקֶר וַיִּשְׁחֲטוּ אוֹתָם
בְּנַחַל קִישׁוֹן וּמִיד אַחֵר כֹּף לְאַחֵר בַּצֶּרֶת שֶׁל שְׁלֹשׁ
שָׁנִים חֲזָר הִגָּשָׁם לִירֹד.

(מלכים ט"ז י"ז)

התפילין של האור החיים הקדוש

יָמִים אֶחָדִים לִפְנֵי פְטִירָתוֹ קָרָא רַבִּי חַיִּים
לְרַעֲיִיתוֹ וְאָמַר לָהּ, לְאַחֵר פְּטִירָתִי אִם יִהְיֶה לָךְ מַצָּב
קָשָׁה בַּפְּרָנְסָה, הִרְשׁוּת בִּידֶךָ לְמַכּוֹר אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלִי
לְאָדָם עֲשִׂיר הַמוֹכֵן לְשֵׁלָם סָכּוּם נִכְבָּד וּמְזָה
תַּתְּפָּרְנְסִי, אוֹלָם עָלֶיךָ לְהַזְהִיר אוֹתוֹ שֶׁיִּקְפִּיד מֵאֵד
עַל קְדוּשָׁה מְעֵלָה כָּל עוֹד הוּא עֵטוּר בָּהֶם.

כָּבֵר בַּחֲדָשִׁים הָרֵאשׁוֹנִים לְאַחֵר פְּטִירָתוֹ סָבְלָה
הָאֲלֻמָּנָה מֵרַעֲב פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ, וְהִיתָה חִיַּבַּת
לְמַכּוֹר אֶת הַתְּפִלִּין, וְהָעֲשִׂיר שֶׁקָּנָה אוֹתָם קָבַל עַל
עַצְמוֹ אֶת הַתְּנָאִי שֶׁהִצִּיבוּ לוֹ, וּבְמִשָּׁךְ כָּל הַשָּׁנִים
שָׁמַר אֶת הַהִבְטָחָה שֶׁנָּתַן.

בְּאַחַד הַיָּמִים בָּא אֵלָיו אֶחָד מִפְּקִידָיו בְּאַמְצֵעַ
הַתְּפִלָּה כְּשֶׁהוּא עֶטוּר בַּתְּפִלִּין הַקְּדוּשִׁים הָאֵלוּ וְסֹפֵר
לוֹ עַל הַצָּעָה עֶסְקִית חֲשׁוּבָה שֶׁהוּא יָכֹל לְהִתְעַשֵּׂר
מִזֶּה מְאֹד, אָבֵל הוּא צָרִיךְ לַעֲנוֹת תְּשׁוּבָה עַל זֶה
תַּכְף וּמִיד, הָעֲשִׂיר לֹא רָצָה לְדַבֵּר עִם הַתְּפִלִּין הָאֵלוּ
עַל כֵּן סָמַן לַפְּקִיד שְׂמִמָּתִין עַד סִיּוּם הַתְּפִלָּה שִׁיּוּרִיד
אֶת הַתְּפִלִּין.

אָבֵל הַפְּקִיד דָּחַק בּוֹ שֶׁיַּעֲנֶה מִיד עַד שֶׁנִּכְנַע וְדִבֵּר
עִם הַתְּפִלִּין, וּמֵאֵז הַפְּסִיק לְהַרְגִּישׁ קִדְשָׁה בַּתְּפִלִּין
הָאֵלוּ וְחֲשַׁשׁ אוֹלֵי הֵם נִפְגְּמוּ כִּי זָלְזַל בְּקְדוּשָׁתָם, עַל
כֵּן מָסַר אֶת הַתְּפִלִּין לְסוֹפֵר שֶׁיִּבְדֹּק אוֹתָם וּלְפֹלֵא
הִיָּה שֶׁהִקְלֵף נִמְצָא מְחֻק לְגִמְרִי.

הַיָּמִים צִיַּת

הַמַּסֵּעַ רְצוּף הַתְּלָאוֹת וְהַנָּסִים הִגִּיעַ סוּף סוּף
לְיַעֲדוֹ, זֶה הָיָה מַסָּעוֹ שֶׁל רַבִּי חַיִּים בֶּן עֶטֶר, הַיָּדוּעַ
בְּכִינוּיו 'אוֹר הַחַיִּים הַקְּדוּשׁ', מִמְּרוֹקוֹ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל.
שָׁנִים הַשְּׁתוֹקֵק לַעֲלוֹת לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל וּלְהִקָּים בָּהּ

יְשִׁיבָה לְלִמּוּד הַתּוֹרָה וְלַחֲשֹׁת הַגָּאֵלָה. בְּסוֹף שְׁנַת
תק"א זָכָה לְהַגְשִׁים אֶת חֲלוּמוֹ.

בְּדַרְכּוֹ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל הִתְעַכֵּב בְּאִיטְלְיָה, שָׁבָה
נֶהְנוּ הַיְּהוּדִים מִשְׁפַּע כָּלְכָלִי. שְׁנֵתִים עֶבֶר בְּעָרֵי
אִיטְלְיָה, וְהַקִּים וְעַד תּוֹמָכִים שִׁיְהִיָּה מִמֶּנָּה עַל
מִשְׁלֹחַ כֶּסֶפִּים לְהַחֲזִקַת הַיְּשִׁיבָה.

בְּאוֹתָם יָמִים כָּתַב בְּאִיגְרָתוֹ: "כִּי קוֹל יֵצֵא מִלִּפְנֵי
ה' בְּלֵב כָּל בַּחוּרֵי הַמוֹנִי עִם אֱלֹקֵי אַבְרָהָם.... לְעֹלֹת
לְעִיר סָבִיב לָהֶם.... הָרִים לְהַתְגוֹרֵר בְּעֶפְרָה... לֹאמַר דִּי
לְצַעַר הַפְּרִידָה שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצוֹ.

בְּמַהֲלָךְ הַמָּסַע רָאוּ 'אוֹר הַחַיִּים' וּמִלּוּוֵיו אֶת יַד
הַהִשְׁגָּחָה. הָאֲנִיָּה הַפְּלִיגָה מֵאַלְכְּסַנְדְּרִיָּה שְׁבַמְצָרִים
כְּדִי לַעֲגֹן בְּנִמֶּל יָפוֹ. אַךְ רַב הַחוּבֵל טָעָה וְהוֹרִיד אֶת
הַנוֹסָעִים בְּנִמֶּל עָכּוֹ. לְאַחֵר מִכֵּן הִתְבָּרַר כִּי זֶה הָיָה
לְטוֹבָה, שֶׁכֵּן מִגָּפָה קָשָׁה הִשְׁתּוֹלְלָה בְּאוֹתָהּ עֵת בִּיפוֹ
וְהַפִּילָה חֲלָלִים רַבִּים.

הַחֲלִיט רַבֵּי חַיִּים לְהַקִּים אֶת יְשִׁיבָתוֹ בְּעָכּוֹ.
הַיְּשִׁיבָה נִקְרָאָה 'כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל', וְהִיא הִתְפַּתְּחָה
וְהִיָּתָה לְאַבְן שׁוֹאֶבֶת לְתַלְמִידִים רַבִּים. בְּחֻדָּשִׁים

הַרְאִשׁוֹנִים שֶׁל שְׁנַת תַּק"ב עָרַךְ רַבִּי חַיִּים מִסֵּעַ עִם
תַּלְמִידָיו אֶל קְבֵרוֹת הַצַּדִּיקִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

הַמִּסֵּעַ הַסֵּתִים בְּעִיר טַבְרִיָּה, וְשָׁם פָּגַשׁ רַבִּי חַיִּים
אֶת רַבִּי חַיִּים אַבּוּלְעַפִּיָּה הַיִּשִּׁישׁ, שֶׁנֶּהֱלֵךְ אֶז יְשִׁיבָה
מְרֻבֶּת תַּלְמִידִים. קָשָׁר אֲמִיץ הַתְּהַדֵּק בֵּין הַשָּׁנִים
וְהֵם נִפְרְדּוּ בְּחֶבֶה. מִשָּׁם חָזַר רַבִּי חַיִּים עִם תַּלְמִידָיו
לְעָכוּ.

הַגִּיעַ עָרֵב חַג הַפֶּסַח. בֵּיתוֹ שֶׁל רַבִּי חַיִּים הוּכָן
לְקִרְאת הַחֵג, אוֹלָם דָּבָר אֶחָד הָעֵיב אֶת שְׂמֻחָתוֹ:
טָרָם נִמְצָא אֶרֶץ שְׂיֹסֵב עֲמוֹ בְּלֵיל הַסֵּדֶר.

"כִּיצַד אֶקְיָם אֶת 'כָּל דְּכַפִּין יִתִּי וַיִּיכּוֹל' בְּשָׁעָה
שֶׁשׁוּם אֶרֶץ לֹא יִהְיֶה בְּבִיתִי?", הִבִּיעַ אֶת צַעְרוֹ בְּאָזְנֵי
תַּלְמִידוֹ וּבִקְשׁ: "אֲנֵא מִמָּךְ, צֵא אֶל הָרְחוֹב וְנִסֶּה
לְמַצֵּא אוֹרֶחַ"

הַתַּלְמִיד יָצָא וְחָפַשׁ, אֲךָ לֹא מָצָא אֶרֶץ מִתְאִים.
כְּמַעַט הִתְיַאֵשׁ, עַד שֶׁעָבַר לִיד בֵּית הָעֵלְמִין וְשָׁמַע
קוֹל בְּכִי חֲנוּק.

חֹשׁ הַתַּלְמִיד לְעָבַר קוֹל הַבְּכִי, וְגִילָה בֵּין הַקְּבָרִים
יְהוּדֵי הַמִּתִּיפֹחַ כִּילָד. הוּא נִסֶּה לְפָנוֹת אֶל הָאִישׁ

וּלְדוֹבְבוּ, אֲךָ הִלָּה לֹא הָיָה מִסְגָּל לְהָשִׁיב לוֹ. פָּרָץ
דְּמָעוֹת יָצָא מֵעֵינָיו בְּכָל פֶּעַם שִׁנְסָה לְדַבֵּר. רַק מִלִּים
מְקוּטָעוֹת נִשְׁמָעוּ מִמֶּנּוּ: "אָבוּי לִי... חֶרֶב עָלַי
עוֹלָמִי... חַיֵּי אֵינָם חַיִּים"

נִרְאָה הָיָה כִּי הָאִישׁ מִבְקָשׁ אֶת נַפְשׁוֹ לָמוּת.
תִּלְמִידוֹ שֶׁל רַבִּי חַיִּים נִרְעָד, וּמָהָר אֶל רַבִּי חַיִּים,
לְסַפֵּר לוֹ עַל הַיְּהוּדִי הַמִּסְכֵּן.

רַבִּי חַיִּים לֹא הִתְעַכֵּב. מִיד עָזַב אֶת הַכְּנוּתִיו
לְקִרְאת הַחֵג וּפָנָה עִם תִּלְמִידוֹ לְעֶבֶר בֵּית הָעֵלְמִין.
דְּבוּרוֹ הַמְּלֻטָּף שֶׁל רַבִּי חַיִּים עוֹדֵד מַעֲט אֶת הַיְּהוּדִי,
וְהוּא פֶּתַח אֶת סִגוּר לְבוֹ.

הַתְּבַרֵּר שֶׁהוּא יְהוּדִי עֲנִי מְרוּד, שֶׁהַחֲלִיט לְנִסּוֹת
אֶת מִזְלוֹ בַּחוּץ לָאָרֶץ. הוּא הִשְׁאִיר בָּאָרֶץ אֶת אִשְׁתּוֹ
וְיִלְדִיו, יָצָא לַחוּץ לָאָרֶץ וְעָסַק בְּמִסְחָר כָּמָה שָׁנִים.
שֶׁם רָאָה בִּרְכָה בְּמַעֲשֵׂי יָדָיו וְהִצְלִיחַ לְצַבֵּר סָכּוּם
נָאָה, שָׁבוּ קוּה לְכָלֵּל אֶת אִשְׁתּוֹ וְיִלְדִיו בְּשָׁנִים
הַבָּאוֹת וְאָף לְפֶתַח עֶסֶק מִצְּלִיחַ.

שְׂמִיחָה עֲצוּמָה מְלָאָה אֶת לְבוֹ כְּאִשֶּׁר הָאֲנִיָּה שָׁבָה
נֹסַע עֲגָנָה בְּנִמֵּל עָכּוּ. הוּא כָּבֵר רָאָה בְּעֵינָי רִיחוֹ אֶת

שִׁמְחַת בְּנֵי בֵּיתוֹ לַמֶּרְאָה הָאֲרֻנָּק הַתְּפוּחַ שֶׁהֵבִיא
עִמּוֹ. וּפְתָאם שֶׁד וְשִׁבְרָ! בְּרִדְתּוֹ מִן הָאֲנִיָּה אֶל
הַסִּירָה שֶׁהוֹבִילָה אֶת הַנוֹסָעִים אֶל הַחוּף, נִשְׁמַט
הָאֲרֻנָּק וְצָלַל בַּמַּצּוּלוֹת הַיָּם.

שׁוּב פֶּרֶץ הָאִישׁ בְּבִכֵּי קוֹרַע לֵב וְהוֹסִיף כִּי בָאֲרֻנָּק
הָיָה גַם סָכּוּם כֶּסֶף גָּדוֹל שֶׁנִּתְבַּקֵּשׁ לְהַעֲבִיר לְכָלָה
יְתוּמָה וְעַנְיָיָה. "כִּיצַד אוֹכֵל לְהִרְאוֹת אֶת פָּנָי לְפָנָי
הַכָּלָה וּמִשְׁפַּחְתָּהּ וּמָה יֹאמְרוּ אִשְׁתִּי וַיִּלְדִּי?" , יִיבֵב
הָאִישׁ, בְּעוֹד רַבִּי חַיִּים מִבֵּית בּוֹ בְּעֵינָיִם רַחֲמָנִיּוֹת.

פְּתָאם פָּנָה רַבִּי חַיִּים אֶל הָאִישׁ: "בָּא עִמִּי אֶל
הַחוּף" מִפְּתָע הִבִּיט בּוֹ הִלָּה כֹּלָא מִבִּין, אָף נֶעְנָה
וְהִלָּךְ אַחֲרָיו.

בְּהִגִּיעָם אֶל הַחוּף אָמַר רַבִּי חַיִּים: "עוֹד מַעֲט
יַעֲלֶה הַיָּם אֶל הַחוּף אוֹצְרוֹת רַבִּים מִימֵי קֶדֶם. בֵּין
הַחִפְצִים תּוֹכֵל לְמַצֵּא אֶת אֲרֻנָּקָךְ, אוֹלָם עֲלִיךָ לְהִזְהַר
לְקַחַת אֶת הָאֲרֻנָּק שְׁלֹךְ בְּלִבְד וְלֹא דְבַר זוּלָתוֹ.
הַתִּזְכּוֹר זֹאת?" הָאִישׁ הִנָּהן בְּהִסָּכְמָה.

רַבִּי חַיִּים נָשָׂא תְּפִלָּה חֲרִישִׁית וְצוּה עַל הַיָּם
לְהוֹצִיא אֶל הַחוּף אֶת כָּל הָאוֹצְרוֹת שֶׁשָּׁלַל. לְנִגְדַּ

עִינֵיהֶם הַמְשַׁתָּאוֹת שֶׁל הָאִישׁ וְתִלְמִידוֹ שֶׁל רַבִּי חַיִּים
הַחֲלוּ הַמַּיִם לָגֶעֶשׂ וּלְבַעֲבֵעַ, וְכַעֲבַר רָגַע הַחֲלוּ לְצוּף
וְלַעֲלוֹת חֲפָצִים רַבִּים, וּבָהֶם דְּבָרֵי כֶסֶף וְזָהָב, תְּבוֹת
עֲתִיקוֹת וְכָלִים. בִּינֵיהֶם נִרְאָה הָאֲרֶנֶק שֶׁנֶּשֶׂא עַל
הַגְּלִים הַיֶּשֶׁר לְעֶבֶר בַּעֲלִיו.

הָאִישׁ לֹא הָאֱמִין לְמַרְאֵה עֵינָיו. הוּא זָכַר אֶת דְּבָרֵי
רַבִּי חַיִּים וְהָרִים רַק אֶת הָאֲרֶנֶק. הוּא פָּתַח אוֹתוֹ
בַּהֲתַרְגְּשׁוֹת וְהָיָה מֵאֲשֶׁר לְגִלוֹת כִּי כָּל מְטַבְּעוֹת
הַכֶּסֶף נִמְצָאִים בּוֹ וְלֹא חָסַר דְּבָר. רַבִּי חַיִּים הִתְפַּלֵּל
שְׁנִית, וְהַגְּלִים בָּאוּ וְלָקְחוּ עִמָּם אֶת הַחֲפָצִים בַּחֲזָרָה
לְמַצּוֹלוֹת הַיָּם.

בַּעֲדוֹ מִתְקַשָּׁה לְהַכִּיל אֶת גִּדְּל הַיָּס פָּנָה הָאִישׁ
בַּהֲתַרְגְּשׁוֹת אֶל רַבִּי חַיִּים וְאָמַר: "כִּיצַד אוֹכֵל
לְהוֹדוֹת לָךְ, רַבִּי?".

חִיוֵךְ רָחֵב הִתְפַּשֵּׁט עַל פָּנָיו שֶׁל רַבִּי חַיִּים וְהוּא
אָמַר: "טוֹבָה גְּדוֹלָה תַּעֲשֶׂה עִמִּי אִם תּוֹאִיל לְהִיּוֹת
אוֹרְחֵי הַלַּיְלָה, בְּלִיל הַסֵּדֶר" הָאִישׁ נִעְנָה בְּשִׂמְחָה,
וּבְלִיל הַסֵּדֶר קָשָׁה הָיָה לְדַעַת מִי מֵאֲשֶׁר יוֹתֵר -

הַיְהוּדִי שֶׁמָצָא אֶת אֶרְנָקוֹ אוֹ 'אֹר הַחַיִּים' שֶׁמָצָא
אֶרַח לַחֵג.